

Albina

REVISTA - POPULARA

apare
in fiecare
Duminică.

Comitetul de Redacție:

- ion Kainderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Gtescu
- P. Dulfu
- V. S. Moğa
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. E. Pop-Tașcă,

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierbururi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaturi drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferințelor cărora se le redeva sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de conclucări și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetrice și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Serbarea dela Academie.—Radu, Jules Verne.—P., Biserica Zlătari din București.—Sofia Vasiliad, Sentimentul religios.—D. Teleor, Ce înseamnă în veacul trecut cuvântul «Român». —D. Andronescu, Influența lumii asupra vegetației și aplicației ei în agricultură.—C. D. Parepa, Kapok.—Azistent, Un început bun.—Smara, Grădinele sătenilor noștri.—N. Bradea, Facerea pâinei din grâu cu cartofi.—Const. C. Pop.-Tascu, Bătălia dela Mukden.—Olimpia I. Plonescu, Sezătorile în cătunul Furcenii, jud. Tecuci.—De pe Domeniile Coroanei.—Informațiuni.—Dela sate.—Apel.—Licitațiuni.—Bibliografii.—Mulțumire.
 Ilustrațiuni: Biserica Zlătari—Deschiderea expoziției agrare.—Somnul bețivului e turburat de vise urite.

SERBAREA DELA ACADEMIE

În ziua de 15 Martie s'a deschis sesiunea de primăvară a Academiei Române. Cu această ocaziune, d-l Kalinderu a ținut o cuvântare la care a răspuns A. S. Regală Principele Ferdinand. Publicăm aici aceste cuvântări pentru importanța lor.

*Alteță Regală,
 Onorați Colegi.*

Imi veți permite să vă amintesc, cu câtă anevoință m'am hotărât să primesc grava însărcinare ce mi-ați făcut onoarea a-mi da, să prezidez acest înalt așezământ de cultură. Ziceam anul trecut: *Misiunea mea e grea, o recunosc, dar am credință, că ea mi se va ușura prin concursul unanim al Domniilor Voastre.*

Pentru această sarcină, care cere mult timp și multă muncă, conștiința îmi spune c'am făcut tot ce am putut, spre a corespunde încrederii d-v.

Am căutat ca ședințele publice, în cari luăm contact cu lumea de afară, să fie cât de numeroase și de interesante. Mulți dintre noi au adus prețuite comunicări, iar d-nii membrii corespondenți au răspuns cu bunăvoință la apelul călduros, ce le-am făcut; unii chiar au venit să asiste regulat la întrunirile noastre și la ședințele publice.

Am speranță că vom avea și pe viitor de publicat lucrări multe și valoroase, și a atrage astfel tot mai mult atențiunea asupra Academiei, și a desvoltă autoritatea ei morală, prin cultura literaturii române, a istoriei naționale, a științelor.

În această privință art. 36 din Regulament prevede că și persoanele străine de Academie pot să prezinte lucrări, în orice limbă, spre a fi tipărite în anale, sau a-parte, în baza unei decizii a Plenului. Ar fi bine ca aceste persoane să poată face și citiri în ședințele publice, ceea ce ar înlezni la mulți tineri savanți a se face cunoscuți, și mai ales a se devotă cu totul studiul lor. Pe de altă parte, Academia ar avea ocaziunea a-i aprecia mai bine, în vederea alegerii de membrii.

Suntem în număr restrâns; mai mulți dintre noi sunt în vârstă înaintată, iar în anul trecut câteva dureroase perdeni ne-au mai rărit șirurile. Cred dar, că trebuie să căutăm a înmulți numărul celor cari pot să conlucreze la scopurile noastre.

Natura lucrurilor, adevă o bază a organizațiunei noastre de care nu ne putem atinge, căci e una din rațiunile de a fi ale Academiei, face să fim lipsiți, cea mai mare parte a anului, de conlucrearea membrilor de peste hotare. Putem regretă că nu-i vedem mai des printre noi, dar sunt diferite motive, pentru care nu putem să schimbăm această stare. Însă nici membrii din România, cari nu domiciliază în capitală, nu vin decât în timpul sesiunei generale, deși ar dori de sigur adesea să aibă un schimb de vederi cu cei stabiliți în București.

Cu repeziciunea actuală a comunicațiunilor, piedeca nu mai este, ca în primii noștrii ani, distanța; am rezolvi dar cestiunea, punând la dispozițiunea membrilor din Regat, mijloacele de a asistă cel puțin la ședințele noastre publice.

Prezența lor ar fi de asemenea prețioasă în secțiuni, unde pot spune cu mulțumire că s'a lucrat mult în anul acesta. Sporul ce vom avea la unele venituri, ne va permite să întâmpinăm această cheltuială, și să avem astfel și plăcerea, de a vedea mai des printre noi pe colegii de afară, și de a-i face să participe chiar la delegațiunea Academiei.

Afacerile administrative ale Academiei au luat o mare creștere, în aceeaș proporțiune cu creșterea în valoare și în complecsitate a averei ei. Cred dar, c'ar fi folositor să se deă o organizațiune mai tare Delegațiunei, în care ar putea să intre și membrii domiciliați în Iași.

Statutele și unele din regulamentele noastre au nevoie de a fi revizuite. Încă dela 2 Aprilie 1886 s'a luat hotărîrea aceasta după inițiativa mult regretatului Ion Ghica, dar a rămas neaplicată.

Ar fi asemenea bine să modificăm normele unora din premiile noastre, pentru a le face împărțibile. Unele premii sunt determinate prin testamente; acolo nu se poate face nimic, căci nimeni n'ar cuteză a nesocoti voința generoșilor donatori. Cele însă, cari ni le pune la dispozițiune statul, se pot modifică, prin o lege, în sensul că Academia să aibă facultatea de a le împărți sau nu.

În starea actuală, singurele premii ce pot fi împărțite, sunt Adamache și A. Fătu. În privința fundațiunei Adamache am de observat că regulamentul său, astfel cum e întocmit, face că nu putem să acordăm, afară de premiu, decât burse, fără ca să putem da ajutoare, în cazul când un tânăr, de exemplu profesor,

recunoscut ca având merite în știință și o situațiune socială bine stabilită, voiește să se consacre unor cercetări speciale. În cazuri de acest fel, regulamentul actual ne oprește să intervenim, pe când testamentul generosului și mult regretatului răposat, mi se pare că nu se opune.

Cred de asemenea, că e un interes obșteșc, ca lucrările membrilor acestei instituțiuni să fie știute și afară din țară. Limba noastră nu e destul de cunoscută în străinătate, și mă întreb dacă n'ar fi bine să publicăm, fie analize sumare, fie traduceri de lucrări tipărite, cum fac alte Academii, ca aceea din Petersburg, care publică în limbile germană și franceză lucrările membrilor ei; cum face de exemplu Academia Ungară de științe și altele, cari publică o dare de seamă a lucrărilor membrilor în limba franceză; cum se face chiar la noi, unde Societatea de Științe publică în Buletinul ei și lucrări în limba franceză sau germană. Această publicațiune e în acelaș timp o necesitate a Academiei însăși, pentru ca colegii noștrii străini, să poată lua cunoștiință de lucrările noastre.

Lucrul acesta n'ar fi costisitor, și ar fi pe de o parte un stimulent pentru unii membrii, străinătatea ne-ar aprecia probabil mai bine, iar pe de alta ar înlesni Academiei închegarea de relațiuni și întreținerea lor cu cât mai multe așezăminte similare din celelalte țări, așa după cum prevede art. 45 din Regulament. Dacă s'ar face obiecțiunea, că o parte din memoriile ce tipărim, n'au importanță pentru străinătate, sau poate că n'au însemnătatea comunicărilor ce se fac în Așezămintele analoage din alte părți, e ușor de răspuns, că multe din lucrările ce se citesc la noi au importanță generală, că iară progresează repede, și că emulațiunea sporind, va ridică tot mai mult nivelul comunicărilor.

În privința bibliotecii eu cred, că înainte de desființarea bibliotecii statului, nu eram datorii să ne călăuzim decât de scopul nostru și de înlesnirea noastră, căci eră o bibliotecă a unei instituțiuni, la care de bunăvoie admiteam și lucrători din public. Acum însă situațiunea nu mai e aceeași; nu mai există în București altă bibliotecă publică decât a noastră, de oare ce aceea a Fundațiunii Universitare Carol I, e rezervată studenților și are puține cărți. Socotesc dar c'ar trebui ca biblioteca noastră să fie deschisă și seara, cum sunt multe din bibliotecile de lucru din străinătate. Sunt o mulțime de persoane, cari au nevoie pentru lucrările lor de reurssele unei biblioteci publice, și care n'o pot cerceta decât seara; afară de aceasta, se știe că sunt mulți, pentru cari orele de seară, după sfârșirea grijilor zilnice, sunt cele mai bune ore de muncă intelectuală. Pentru a ține biblioteca noastră deschisă și seara, trebuie natural un spor de personal.

Onorați Colegi,

Fie-mi permis a vă mai aminti, că anul trecut, primind onoarea de a vă prezidă, ziceam că: *«prin armonie și prin muncă liniștită ne vom apropia din ce în ce mai mult de scopul măreț ce urmărește Academia noastră.»*

Am căutat să-mi îndeplinesc datoria cât mai bine în această privință; și fac cele mai vii urări, pentru ca armonia să crească printre noi, spre binele Academiei și al culturii neamului nostru.

Aci vor fi părerile totdeauna împărțite; personalitățile țării se

întărească și mai mult prin muncă intelectuală, și nu se pot reduce la o regulă comună, care nu poate să existe decât pentru fiire nedesvoltate. Dar, mulțumită Domnului, diversitatea de vederi, diversitatea de principii și de tendințe, n'are ca corolar necesar, discordia; din contră, o adunare de oameni luminați, primește totdeauna, fără rezervă mintală și fără supărări, legea care estrage din voințele particulare, o voință generală, imparțială.

Voința generală, reprezentată prin maturitate, adesea nu va mulțumi pe toți în egală măsură; însă seninătatea bărbatului de știință, îl ridică deasupra ispitei de a turbura mersul instituției.

Sunt fericit a vedea, că a fost auzit apelul călduros ce am adresat fraților de peste hotare, cari păstrează și apără cu atâta devotament limba română și firea română, și cari știu că nimic nu poate ajuta mai mult la păstrarea unității unui neam împărțit în mai multe state, decât dezvoltarea comună a literaturii, cultivarea în comun a istoriei neamului și a științei.

Din programa lucrărilor sesiunii generale, ce am onoare a vă prezenta, și din frumoasa expunere a d-lui Secretar general, veți vedea, care a fost activitatea Academiei dela despărțirea noastră, la sfârșitul sesiunii generale din anul trecut, și până acum, și care sunt cestiunile asupra cărora urmează să deliberăm. Dintre toate însă, aceea a Dicționarului Limbei Române, îmi pare că primează pe celelalte, și că e o lucrare care trebuie îndeplinită cât mai curând, chiar dacă n'ar fi la mijloc altă considerațiune decât legitima dorință a Suveranului nostru.

Alteță Regală,

Știți cât de numeroase și de neprețuite dovezi de ocrotire și de înaltă bunăvoință ne dă Augustul Vostru Unchiu, Protectorul Academiei. Ne bucurăm dar cu toții, când Alteța Voastră Regală ne onorează cu acelaș interes, ceea ce arată că Academia Română se va bucura pururea de osebita atențiune a Dinastiei Române. Țara urmărește cu deosebită mulțumire activitatea Alteței Voastre Regale, iar noi vă păstrăm recunoștință pentru momentele ce ne consacrați, și sperăm că vom avea de multe ori marea Onoare de a Vă saluta respectos în această incintă.

Sunt interpretul tuturor colegilor mei, rugând Pronia să ocrotească și să călăuzească, acum și pururea, pe Alteța Voastră Regală și pe toată Dinastia Română.

Alteța Sa Regală Principele României binevoește a răspunde următoarele:

«La cuvintele calde și cordiale cu cari sunt întâmpinat de d-l președinte în numele Academiei române, nu pot răspunde mai bine decât aducându-vă expresiunea adânc simfitei mele recunoștințe.

«Am venit în mijlocul d-voastră îndemnat de interesul tot mai viu ce resimt față de activitatea acestui așezământ de înaltă cultură, ale cărui lucrări le urmăresc conținuu prin anale și celelalte publicațiuni.

«Plăcerea și satisfacțiunea ce simț, asistând la ședința
«de deschidere a sesiunii generale din acest an, e cu atât
«mai mare, cu cât din programul ce așteaptă munca dum-
«nevoastră, văd încă odată cu câtă râvnă bărbații noș-
«tri de știință lucrează la cultivarea și dezvoltarea litera-
«turei române, la pătrunderea problemelor științei și la
«cercetarea și cunoașterea tot mai amănunțită a istoriei
«noastre naționale.

«Fac dar cele mai călduroase urări ca munca d-voastră
«să dea roade tot mai frumoase și ca Academia, făclie a
«culturei române, să răspândească tot mai puternic și mai
«departe rezele ei binefăcătoare, spre binele scumpei noas-
«tre țări.»

JULES VERNE (1)

ăptămâna trecută s'a stins în orașul Amiens din Franța un mare scriitor, al cărui nume împreună cu lucrările sale, trecuse dincolo de hotarele Franței și de ale Europei. *Jules Verne* a fost unul din autorii cei mai producători și din cei mai populari. Citirea operelor lui a fost o îndeletnicire plăcută și folositoare pentru tinerime, cu deosebire; unele din ele s'au tradus în toate limbile din Europa, ba și în chinezește și în japonește. Scrierile acestea vor rămâne și de acum înainte o hrană sufletească aleasă și înălțătoare.

Pentru aceia cari nu au citit până acum nimic de Jules Verne, nu avem destule cuvinte să-i îndemnăm să caute, căci sunt traduse și în românește cele mai însemnate din scrierile lui. Ca să răspândească cunoștințele de geografie, de astronomie, de geologie, de fizică, ș. a., el închipuia o poveste frumoasă și plină de interes și în desfășurarea ei amestecă o sumă și o sumă de cunoștințe științifice.

Câte lucruri din geologie nu înveți, citind *Călătoria în centrul pământului*? Chestia care și azi preocupă pe o sumă de învățați, cârmuirea baloanelor, este cu deamănuntul arătată în cartea *Cinci săptămâni în balon*. Raporturile între pământ și satelitul său luna se găsesc în romanul *Dela Pământ la Lună*. Și așa se poate spune despre ce a scris

(1) Se citește Jul Vern.

Mai cunoscută la noi este *Ocolul pământului în 80 de zile*, care, sub formă de piesă, s'a dat de multe ori pe scena Teatrului Național din București. Mărturisesc că totdeauna revăd cu plăcere pe Englezul care a făcut prinsoare că va ocoli pământul în 80 de zile, pe servitorul lui, Frantz, care își urmează stăpânul peste țări și mări și rămâne vesel și glumeț în cele mai triste împrejurări. Cu ce meșteșug își conduce autorul persoanele ca să treacă prin toate cliemele, prin toate continentele și să putem vedea astfel felurite țări, feluriți oameni, felurite obiceiuri!

Jules Verne eră bătrân. Născut la 1828 în orașul Nantes din Franța, trecuse de 70 de ani. Fiu al unui avocat, fu trimis să învețe dreptul la Paris, dar aci se ocupă mai mult de teatru, scrise câteva piese și apoi dete la lumină *Cinci săptămâni în balon*, lucrare care îl făcù deodată cunoscut și-i arată drumul ce aveà să urmeze. De atunci, din 1861, aproape în fiecare an dete la lumină câte o operă sau chiar două. Vor fi toate la un loc 90 de volume!

Viața la Paris i s'a părut preă zgomotoasă și de aceea, acum vre-o douăzeci de ani, s'a stabilit cu familia în orașul Amiens. Aci trăia liniștit, ocupându-se cu scrisul și făcând parte câtvă timp din consiliul muncipal. În anii din urmă vederea îi slăbise așa de mult încât d'abia zăria; dar tot lucră, punând să i citească diferite cărți și dictând ceace compuneă.

Așa a trăit până ce un atac de paralizie l-a lovit și după câteva zile de suferință, a murit. Franța îl plânge, am putea zice lumea întreagă îl plânge. Împăratul Germaniei a trimis un ministru înadins ca să arate familiei regretele sale.

Radu.

Cugetările unui rege despre agronomie. — Frideric al II-lea, regele Prusiei, zicea: Arta agronomică este cea mai mare artă. Fără ea n'ar exista nici neguțatori, nici boeri, nici regi, nici poeți, nici filosofi. Numai aceea e adevărată avere, ce produce pământul. Domnitorul, care și îmbunătățește țărinile sale, care le face din sterpe productive, care scurge mlaștinile, acela face cele mai mari cuceriri».

Biserica Zlătari din București.

În centrul Bucureștilor în apropiere de Palatul Poștelor și de Casa de depuneri se află Biserica Zlătari. Se numește Zlătari pentru că a fost făcută

Biserica Zlătari.

de țigani zlătari robi și eră la început de lemn. Ea a fost clădită din nou în 1705 de familia lui

Mihail Cantacuzino și rezidită în 1850 de egumenul grec Calistrat Levis (biserica eră închinată). Anul trecut Casa Bisericii a început s'o restaureze, căci numai eră de suferit starea ei de ruină în mijlocul Bucureștilor. Casele înconjurătoare și Clopotnița ce se văd în fotografia alăturată s'au dărâmat și în jurul Bisericii se va face o frumoasă grădină.

P.

SENTIMENTUL RELIGIOS

Dacă pictorii, poeții și musicanții cei talentați sunt admirați și lăudați de lume până la divinizare, *cum să nu fie admirat și lăudat și Puternicul Creator?*

El, care a orânduit și a creat cu atâta înțelepciune tot ce se mișcă în jurul nostru și în noi, El cel d'întâiu, trebuie lăudat și prea mărit!

Cât e de necesară educațiunea religioasă? Căci nu poate fi un om relativ bun, fără a fi pătruns de sentimente religioase.

Cari ar putea să fie mijloacele de educațiune religioasă în școlarele noastre?

Mijloacele de cari dispunem se mărginesc, până la un oarecare punct, în cercul programei și al orarului.

Fără a ne depărta dela prescripțiunile programului, noi trebuie ca la lecțiunile de religiune să fim bine pătrunși de subiectul ce avem a trată, adică să vorbim cu căldură, religiositate, respect și convingere, pentru ca ceea ce spunem să se imprime bine în inima cea fragedă și neformată a copilului.

Mijloace nemerite pentru desvoltarea sentimentului religios, ar mai fi și imnurile școlare religioase și citirea de subiecte religioase scrise în prosă și mai cu osebite în versuri, în legătură cu programul, cum sunt d. ex.: «Imnuri religioase pentru copii», traduse și prelucrate de d-l Iacob Negruzzi, din cari citez aci bucata următoare:

Pe toată fața lumii.

Pe toată fața lumii,
In inima oricui,
Să se lățească pacea,
E ziua Domnului!

Auzi clopotul sună
Cu mândrul glas al lui,
Ne 'ndeamnă să ne ducem
In casa Domnului!

La vesela-i chemare
Ascultătorii lui,
Merg toți să se închine
Naintea Domnului.

Pe lume fericirea
Nu e a nimănui,
Vom dobândi-o numai
Din mila Domnului!

Aci se exprimă frumos, respectul ce trebuie s'avem pentru Ziua Domnului în legătură cu Biserica. De-asemena și poesia: «*Eu sunt numai un copilăș*», tot din acest volum, este un model de rugăciune drăgălașe, a unui copil către Iisus.

Un alt mijloc pentru desvoltarea sentimentului religios ar fi și *natura*. Natura, această creațiune minunată, nu ne arată ea în destul mâna puternică a Creatorului său? Ea poate să influențeze mult asupra moralului.

Pentru ca școlarii să iubească natura și să cunoască pe Creator din operele sale, trebuie să facem cu dânșii excursiuni în fiecare anotimp.

Să arătăm copilului firul de iarbă și ghiocelul, când ese de sub zăpadă. Apoi să-l ducem să asculte *cucul* și s'adune floricele de toate culorile. Să cântăm cu ei imnuri religioase, sub cerul senin, pe câmpia înverzită și împetrișată. Să vază lanurile verzi și bogate, apoi să le vază coapte și în sece-riș. Să vază arborii și vița împodobite de Dumnezeu cu tot ce e mai plăcut și mai minunat. Să le procurăm ocasiunea ca să guste din ele, să se veselească și s'admire.

Toate facultățile copilului ar câștiga mult cu acest prilej.

Resumând dar, putem zice că poezia, cântul și natura sunt mijloace din cele mai puternice pentru dezvoltarea sentimentului religios în școală.

Sofia Vasiliad.

Institutoare.

Ce înseamnă în veacul trecut cuvântul „Român“

zi avem un Regat Român, un mare și glorios Rege Român; cel mai mare demnitar și cel mai mic locuitor al țării se simte mândru când i se zice Român. Nu tot astfel eră în secolul al optsprezecelea, pe vremea fanarioșilor. *Român*, descendent din Romani, cuceritorii lumii, din poporul cel mai mare, mai virtuos, mai strălucit ce-a existat pe fața pământului, *Român* înseamnă *rob*; iar românie sau rumânie, robie.

Dăm aci un extras din o carte a Obșteștei Adunări a Țării Românești dela 1746, pentru dezrobirea țăranilor înstrăinați (emigrați) ce s'ar întoarce la locul lor.

«Iar după aceasta socotindu-se Măria Sa prea Înălțatul nostru Domn, pentru vreunii den pământenii țăranii acești înstrăinați care vor fi *rumâni* au la Mănăstiri, au la boiari, ca nu cumvâ jugul *robiei aceștia* să îi zăticnească a nu veni la Patria lor, și despre altă parte încredințându-se ei chemării Măriei Sale, și viind, în loc d'a-și câștiga răpaos și odihnă, să cază iarăși de iznoavă sub jugul robiei.

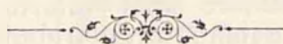
Temându-se Măria Sa ca să nu cază păcatul acela asupra Măriei Sale, de vreme ce pentru aceasta la cărțile cele dintâi nimic nu s'a pomenit. De iznoavă s'fat au făcut Măria Sa cu noi cu toți, fiind de față la Divan Prea Sfințitul Mitropolitul țării noastre, Kir Kliment. Ne-au întrebat Măria Sa: care din două ni se pare a fi mai cu cale: a se

ziteni unii ca aceștia să vie la Patria lor; au viind să fie sub jugul *rumâniei* ca și mai nainte, căci Măria Sa va să dea această întru înștiințarea aceluia, să nu rămâie Măria Sa supt păcatul acela. Pentru care au răspuns Sfinția Sa părintele Mitropolitul, cum că viind prin chemarea Măriei Sale, și de vor rămâne să fie iarăși *rumâni* va avea Măria Sa mare păcat . . . . .

«Ci dar pentru ca să nu rămâie aceștia înstrăinați de Patria lor, și nici Măria Sa, Prea Înălțatul Domn, să nu câștige acel păcat și osândă, de vor rămâne iarăși sub *rumânie*. Intâi Sfinția Sa Părintele Mitropolit au răspuns cu mare glas că cu cale este acei *rumâni* cari vor fi înstrăinați de pământul acesta, or ai cui ar fi, vrând să fie la pământul lor, să fie slobozi de *rumânie* și să nu se mai numească *rumâni* ! etc., etc. (1)»

D. Teleor.

Influența luminei asupra vegetației și aplicației ei în agricultură.

Se știe că plantele ținute iarna în pivniță la întunec, vegetează, dând naștere la niște țesuturi slabe, fragede, de o culoare albă-gălbuie. Indată ce aceste plante sunt scoase afară la lumina soarelui și dacă temperatura este favorabilă, țesutul acela fraged, bolnăvicios începe să înverzească, să se întărească.

De aci deducem că lumina solară lucrează direct asupra plantelor, sub influența ei se formează grăunții de clorofilă (părțile verzi ale plantei) al căror rol este de a descompune anhidridul carbonic, în oxigen, care este eliminat și oxid de carbon care combinându-se cu apa din corpul plantei, formează materii ternare ca amidon, glucosă, celuloză etc..

Sub copacii unei păduri bătrâne, vedem că aproape nu crește nici o altă plantă, afară de mușchi; în pădurile tinere și rare cresc oarecari plante; grădinarii ne spun că sunt numai anumite flori ce pot fi semănate sub coroana unui arbore; cu alte cuvinte unele plante au nevoie de mai multă lumină altele de mai puțină de unde și clasificarea lor de plante de lumină și plante de umbră, clasificăție, de care trebuie să se țină seamă foarte mult în plantație căci

(1) Originalul în Arhivele Statului.

arbori ca molid, pin, stejar, frasin, ulm nu cresc decât acolo unde lumina solară este abundentă. Bradul și fagul din contră răușesc mai bine la umbră. În special, pinul dacă e plantat la umbră îi merge foarte rău și nu-și revine chiar dacă în urmă s'a luat precanțiuni de ai da lumină. Dacă o floare crescută în ghiveci la fereastră, își îndoaie tulpina înspre geam este o probă că această floare face parte din plantele de lumină și numai atunci va crește bine când va avea lumină suficientă și din toate părțile. Un exemplu frumos avem cu floarea soarelui, care are nevoie de multă lumină pentru a se dezvoltă și din această cauză ea se întoarce după soare, fapt care a dat naștere la legenda cunoscută.

Agricultorul are de a face numai cu plante de lumină.

Totalitatea cerealelor și plantelor de nutreț cer o mare cantitate de lumină pentru creșterea și dezvoltarea lor. Din cauza aceasta agricultorul mai mult ca ori și care trebuie a ști să folosească lumina solară, să dea fiecărei plante spațiul necesar.

Pământul caută să folosească în întregime lumina, căci pe un pământ necultivat vedem că se ivesc la moment o mulțime de buruieni, asemenea într'o semănătură prea rară, printre plantele prăsitoare apar diferite buruieni atât de deunătoare recoltei. Semănăturile trebuie astfel făcute ca numai ele să folosească lumina soarelui; plantele să nu fie semănate nici prea rari căci le înăpădesc buruienile nici prea dese căci atunci din lipsă de lumină nu ar putea să se dezvolte. Dacă nu știm să folosim pământul prin cultură, atunci îl folosesc buruienile.

Există părerea că lumina e vătămătoare încolțirii grânelor și din cauza această semințele se îngroapă adânc în pământ. Nu-i adevărat. Putem zice că lumina n'are nici o influență asupra încolțirii, de oarece ambionul în dezvoltarea sa ia hrană din albumenul seminței, luminei necesară numai după terminarea încolțirii pentru formarea grăunțelor de clorofilă când planta începe să se hrănească singură.

Un teren năpădit de buruieni se poate curăța prin semănarea acestui teren, cu plante cu foi late și mari care se pot dezvoltă mai repede ca buruienile. Acestea cu foile lor mari folosind întreaga lumină solară, copleșesc buruienile care din lipsă de lumină vor dispărea.

În cazul acesta avem lucerna, ca cel mai bun mijloc de luptat contra buruienilor, și numai astfel se explică de ce după lucernă pământul rămâne curat.

După gunoiera unui teren cu gunoi de vite, pentru a împiedică germinarea semințelor ce se găsește în gunoi, e bine a se cultivă imediat după gunoieră o plantă foioasă cum ar fi bunăoară rapița.

În strânsă legătură cu lumina pentru agricultură este terenul și clima. Cu cât terenul este mai bine preparat și

mai bogat în materii nutritive cu atât semănătura va fi mai rară, căci plantele înfrățesc mult pe aceste terenuri, lanul se închee bine și astfel numai planta semănată folosește lumina sugrumând buruienele; pe terenurile sărace și mai cu seamă pe acelea unde se seamănă continuu aceeași plantă, și care terenuri din nefericire sunt foarte numeroase, trebuie să dăm multă sămânță căci plantele aci înfrățesc puțin lanul cam greu să închee, lumina nu poate fi folosită numai de planta semănată și din această cauză la care se mai adaogă și arăturile defectoase vedem majoritatea culturilor năpădite de buruieni.

Cultura influențează mult asupra înfrățirii. La șes se dă mai puțină sămânță ca în regiunile deluroase și muntoase. Chiar pe acelaș teren cu cât semănăm toamna mai de vreme cu atât semănătura e mai rară, plantele au vreme să înfrățescă, terenul se închee mai bine; cu cât semănăm mai târziu cu atât dau sămânță mai multă, plantele înfrățind puțin din cauza frigului.

În rezumat, semănăturile trebuiesc făcute astfel ca terenul să se închee cât se poate de bine, numai astfel lumina va fi utilizată numai de plantele semăcate, în paguba buruienelor cari nu vor întârzia să dispară. Semănăturile prea rari sau cu vetre prin ele se vor umple cu buruieni, sămânța lor luată de vânt e dusă pe distanță și suprafețe colosale infectându-ne și alte culturi; cauzele acestea a făcut pe adevărați agricultori să zică „Buruienele mănâncă din aceiași strachină cu omul“.

D. Andronescu.

KAPOK

Este un fel de vată care nu de mult timp a fost introdusă în comerț, la confecționarea vestmintelor salvatoare pentru marinari și înotători. La noi în țară, pentru întâia oară a fost văzută, anul trecut, în pavilionul expozițiunii Asociațiunii generale române pentru înaintarea și răspândirea științelor. Acum, la expozițiunea Societății Agrare, această substanță a fost expusă într'un pavilion special și bine asortat cu tot felul de vestimente și pânzeturi confecționate, precum și substanța primă Kapok în stare brută cum se găsește în fruct.

Fructul din care se scoate acest bumbac, este produsul a mai multor arbori ce fac parte din familia Maliaceelor, originari din Cochinchina și India, cunoscuți ca talși, bumbacuri, grispium, și malura rotundifolia. Aceasta din urmă crește mai ales în lava, este cea mai căutată și al cărei fruct dă un fel de vată cu proprietăți particulare.

Vata sau câlții de Kapok apare, în momentul dehiscenței (deschiderii) fructului capsular, sub formă de filamente mătăsoase, alburii roșietice; aceste filamente se înmoaie foarte greu în apă și nu câștigă în greutate nici chiar după ce a stat mai multe luni în apă.

Deschiderea expoziției societății agrare din București în ziua de 27 Iunie 1901.

Kapokul este foarte ușor, poate pluti la suprafața apei chiar când s'ar atârna greutăți considerabile în raport cu cantitatea acestui bumbac. Astfel 200—300 grame Kapok poate ține la suprafața apei un om de o greutate de mijloc. La expoziția agrarienilor se vedea într'un vas mare de sticlă cu apă, plutind d'asupra un colac de Kapok, a cărui greutate nu era mai mare de 200—300 grame și de care atârna o măsură de 50 kilograme.

În general vata de Kapok, este mult mai ușoară ca pluta și superioară, ca rezistență, părului de ren care are prea multe inconveniente.

Se întrebunțează foarte mult de marinari, mai ales de cei din Germania și Rusia cari au anume centure salvatoare de Kapok, și e recomandată de toate ziarele străine, cari descriu calitățile neîntrecute ale acestui material pentru vestmintele înnotătorilor. Nu trebuie dar să trecem cu vederea un lucru așa de folositor care mai are și alte întrebunțări de o însemnătate tot atât de mare.

Kapokul brut, fiind respingător al apei poate să înlocuiască bumbacul ordinar și chiar gutaperca, pentru a le acoperi și a le proteja, cu mai multă izbândă, în contra umidității din afară și a evaporării soluțiilor antiseptice ale pansamentelor, sau a acoperi membrele fracturate înainte de a le așeza în aparate și bandage compresive. De asemenea poate să căptușească atelele și guticrele întrebunțate pentru îndreptarea mădularelor scrântite.

Cu bumbacul acesta se prepară și un fel de colodiu, foarte bun, mult mai lesne de preparat și mai ușor de aplicat, căci formează pe deasupra rănei o pelicuță (crustă) moale, subțire, culoare gălbue cu pielea de care se lipește bine, nu lasă să pătrună de loc umiditatea.

Dacă se face colodiu, probabil că se prepară și fulmicoton explozibil ale cărui proprietăți nu sunt încă studiate.

Cum bumbacul are atâtea întrebunțări industriale, acolo unde absorbirea apei constituie un inconvenient, de sigur că Kapokul îl va înlocui așa că comerțul acestei substanțe promite a lua un avânt considerabil, iar prețul se va micșora pe măsură ce se va răspândi întrebunțarea ei, căci azi fiind mai rară, costă cam scump.

C. D. Parepa
Farmacist căpitan.

Un început bun.

În seara zilei de 29 și 30 Ianuarie a. c. s'a dat câte o serbare populară în sala de clasă a școlii din comuna Băsești, plasa Ciovrânășani, jud. Mehedinți.

Sumele încasate din aceste două serbări au fost jumătate în folosul școlii și jumătate în folosul bisericii, cari bani s'au și depus spre fructificare, în folosul bisericii și școlii, la banca populară „Vlad-Tepeș” din localitate după cum se constată cu recipisele No. 51 și 62, scâzând bine înțeles cheltuelile ocazionate cu aceste serbări. Aceste două serbări se datoresc în mare parte felului și activității d-lor: Ion I. Bădăi primar, Gh. D. Semenescu învățător, Preotului Paroh Const. D. Semenescu, cum și altor persoane notabile din localitate ca: Nicolae B. Băsescu proprietar, Ion M. Dumitrescu și M. I. Dumitrescu, foști notari, M. Scuru și actualul notar Iancu I. Bădăi etc.

Publicul a fost foarte numeros. Comitetul școlar este hotărât a mai da asemenea serbări prin luna Maiu a. c.

Un azistent.

Grădinile sătenilor noștri.

Suse și o interesantă expoziție agricolă și, eu, iacă spun ce-am pe suflet, tot n'avuseiu norocul să văd ceva de seamă expus din grădinile sătenilor noștri. Pe unde vedeam câte un zarzavat, câte o poamă sau o floare frumoasă și întrebam în a cui grădină a crescut, a înflorit și s'a copt acestea, auzeam tot de străini. Când oare se va învăța și săteanul nostru să nu poată fără o gospodărie grasă, bogată, să scoată ceva și dintr'un metru de pământ, chiar și dintr'un ghiveciu?

Ori de câte ori trec hotarul, am de obicei a mă oprî prin sate și a studiă deprinderile, și felul de viață al țăranilor străini, comparându-i cu ai noștri, cari ar putea să nu ducă dorul la nimic, dacă ar ține minte că: *traitul se îmbunătățește prin muncă neîntreruptă.*

Țara noastră ca pozițiune geografică este așezată la poalele munților, are o irigație naturală și un pământ binecuvântat de Dumnezeu în care ori și ce vei arunca, crește și rodește, afară bine înțeles de anii nenorociți cum a fost anul 1904, pe când multe din țările pe cari le-am vizitat au pământuri slabe și grele de cultivat; cu toate acestea streinii au înțeles că o mâncare substanțială este de mare trebuință și că omul numai hrănit bine, poate lupta cu greutatea vieții. Caută dar, streinul, pentru aceasta a scoate *lapte din piatră seacă*, a se folosi și de cel mai mic colțisor, fie ca să-i producă legume, poame și zarzavaturi, fie ca să-l presare cu flori și să-l iacă plăcut ochilor.

Am văzut vițe suite până în vârful plopilor, castraveți și dovleci semănați în dosul casei și urcați până în vârful ei pe coperiși, scoțându-se spanac, măcriș, lăptuci și ridichi de lună de pe brazde și în locurile semănându-se altele imediat; așa că până toamna târziu țăranul are verdețuri proaspete la modesta sa cină.

În grădinițe mici pe sfertul grădinelor sătenilor noștri se cultivă morcovi, sfecele, gulii, cartofi, varză, ceapă, etc., în așa cantități, în cât toată iarna în casa lor e belșug, au sătenii de toate nu numai pentru sufletul lor, dar și pentru al bietelor vite, cari la noi mai toate is jigărite de ție milă să le privești.

În cocinele porcilor din satele ungurești stau grămezi de sfecele și de cartofi fierți, în esele și în staulele vacilor și oilor din Elveția și Suedia, stau mormane țeline postârnați, foi de varză și de sfecele, de aceia acolo nu se află vită pocălțită și încârligată ca la noi. Apoi ce să dea la vite, când țăranul nostru n'are el ce-i trebuie pentru gospodăria sa?

Cu mulți streini am tănuit și în grădinele lor am intrat.

Ți-e mai mare dragul; dela poartă până la scară e lăsată abia o potecuță îngustă ca o fâșie de pânză, încolo tot e semănat. Nici o buruiiană, nici un colțisor neplivit și ne udat; brazdele sunt despărțite toate prin flori de toată frumusețea, cu cari zilnic ei își împodobesc mesele lor.

Nu există în Danemarca, Suedia, Norvegia și Elveția, grădini pline de dudae, case pierdute sub bălegarul ajuns până la streășini, copii firavi și inpaludați ca la noi. Și-acolo toți știu că: *Mintea sănătoasă stă în cap sănătos*, de-aceea au grije de el.

Streinii au pe lângă acestea și darul d'a prețui timpul; n'am văzut pe nicăeri un om, sau o femeie stând de giaba, ori sap, ori plivesc, ori stropesc grădinele, ori leg crăcile încărcate ale pomilor și le sprijinesc pe gratii, ori îngrijesc de vite, de pasări, de stupi, de aceea în toată curtea și grădina este o viață sănătoasă și puternică, ceeace aș dori să văd și la noi, dar....

În satele noastre goale și înțelenite; *viață legată cu ață*. Peste tot se întinde o pustietate și o suferință de neiertat, și care eu nu știu dacă vine din pricina *lenei* sau a *neștiinței*.

*Lenea e cocoană mare
Care n'are de mâncare.*

Ea, bat'o vina ei, e care face ca grădinele sătenilor noștri să fie pline de dudae, iar mai toate gospodăriile slabe ca sfânta Miercuri.

Smara.

SFAT CU MĂTUȘA SMARANDA

Facerea pâinei din grâu cu cartofi.

- Ude să scriu mătușă Smarando, că mai dăduși pe la noi?
- Nicăiri, nepoată. Treburile casei nu-ți dau răgaz să te miști nici până colea.
- Șezi la noi.
- Dar ce lucrezi acolo, nepoată? Ce-au pățit cartofii aceea de i-ai făcut piftie?
- Ce să fie mătușă, fac pâne cu cartofi?
- Ei aș, nepoată, ce spui! mai auziiu una!
- Chiar așa.
- Cine ți-a spus comedia aceasta?
- Doamna învățătoare.
- Și cum?
- Am fost la șezători la școală de câteva ori, și pe lângă alte lucruri bune, gospodărești, ne-au învățat cum să facem

pâinea cu cartofi. A făcut în fața noastră, i-am dat și noi ajutor și nu ne-am despărțit decât după ce a scos'o din cuptor. Ba, ca să nu avem vre-o îndoială, ne-a dat și câte o felie, de poftă, la fiecare; de am adus la copii.

— Mare comedie nepoată!

— Ba chiar așa.

— Când ne-am dus plămădise de dimineată. A pus la fiert o jumătate baniță cartofi, cât ferseiu și eu acum. I-a fiert foarte bine; apoi am tăbărat cu toatele de i-am curățit, i-am sfărâmat cu podul mânei pe masă, cum îi vezi, i-a pus în covată și peste ei, după ce se răcise puțin, a pus plămădețul și a început a frământa coala!..

— Ca la cozonaci, nepoată.

— Așa, mătușă Smarando. În care timp se tot puneă făină de grâu, și focul ardeă în cuptor, cum e și la mine acum. Și când nu s'a mai lipit de mâni și covată s'a lăsat, semn că e gata. Apă nu se pune de loc. S'a învelit, pus la căldură să dospească. Așa făcuiu chiar și eu acum. Cum s'a văzut c'a crescut, s'a curățit cuptorul, cum vezi, s'a tăiat și pus la copt. După ce s'a scos din cuptor s'a uns pe d'asupra fiecare pâine, cu o cârpă curată muiată în apă fierbinte; în care eră pusă o mână de făină de catofi (1).

-- Și de ce nepoată?

— Ca să facă lustru mătușă Smarando. O să vezi acuși.... poftim, mătușă, vezi gustul....

— Cozonac, nepoată!.... Multe ți-e a auzi, nepoată cât trăești! Dar plămada, nepoată? trebuie să fie de «Viena».

— Ferească sfântul! ca a noastră.... știi: strângi toamna, când fierbe vinul, spuna, o pui într'un vas, pui tiscovină scoasă din sac ori teasc și ceva făină de porumb, o mesteci bine, o ei și pui pe o scândură la soare; după ce s'a uscat, o strângi într'un săculeț de pânză, o păstrezi să ai un an de zile. Când vrei să faci pâine, ei o mână din acele drojdii, le pui la muiat într'o oală nouă, cu un litru de apă caldă, strecoari, și în acea apă moi făina; pui la căldură de se dospește și ai plămada gata; fără să te ție un ban într'un an.

— D'apoi de unde spumă și tiscovină, nepoată? C'a ieșit veleatul viilor, căci de câțiva ani n'am mai făcut vin?

— Se face și altfel, mătușe; chiar când viile n'au mană cum e chiar pe la noi... ne-a arătat doamna învățătoare... a făcut în fața noastră...

— Și cum, nepoată?

— A adus un litru vin vechiu alb, l'a pus la foc într'o oală nouă, în care a tăiat 2 cepe; tot acolo a pus și o mână floare de hameiu și le-a fiert până ce a fiert ceapa bine; a dat oala la o parte, s'a mai răcit puțin și a tot pus făină de porumb (păpușoiu), cernută cu sita rară, până s'a făcut ca mămăliguța. S'a luat cu lingura și pus pe o scândură la

căldură spre a se uscă; apoi strânge, păstră și întrebuință ca și cele din spumă de vin....

— Multe o să auzi cât trăești, nepoată!....

— Ne-a mai spus și arătat, mătușă Smarando, că putem face pâine nu numai acasă ci și chiar pe câmp, când suntem la muncă, departe de casă, numai să avem făină, apă și un castron de cele mari, ori unul tot în forma castronului făcut din mlajă — nueluți subțiri — și lipit cu lut pe amândouă părțile, să aibă o grosime de 2 degete, ca o ciupercă mare; așa mătușă, doar ni l'a arătat doamna învățătoare. Și-apoi... faci pâinea, fie dospită, fie arimă, în care timp focul făcut, într'un loc mai tare și netezit, fie chiar în marginea drumului, arde. După ce a ars bine, se dă spuză la o parte, se curăță bine vatra focului și se pune pâinea (una numai), apoi se pune castronul d'asupra, ori capacul de lut, care e mai larg ca marginele pâinei. Se pune spuză peste capac și lăsat câtva timp, se mai întorce dacă focul n'a ars bine și când e coaptă se dă capacul la o parte, și avem pâinea gata. Cu chipul acesta, mătușă Smarando, vom ave pâine caldă chiar unde secerăm, ori prășim. Și nu vom mai fi silite să mai venim dela câmp acasă.

Am stat, mătușă Smarando, până ce a scos pâinea din cuptor și ne-a dat la fiecare câte o felie — de poftă — pentru copii... Ce mai suflet de femeie ne-a căzut în sat!.... Dumnezeu să-i dea sănătate, că multe ne mai învață și bune; dar pentru facerea pâinei și-a făcut o pomană cu noi, mătușă Smarando.

— Chiar așa, nepoată!

— Bine zicea, mătușo, că noi facem grâul ca aurul și-l vindem la alte nații să se hrănească; iar noi oprim păpușoi, de multe ori cei mai răi.... din care facem mămăliga, ce n'are nici gustul și nici dă puterea pâinei; de aceea noi și copiii noștri n'avem vlagă (putere) și mulți ne jupoim...

— Roșeață, nepoată...

— Ba și alte boale... adevărat, bine ne-a zis, doamna învățătoare, că boala umblând, nu trage în gazdă, decât unde omul se hrănește prost; cum suntem noi la țară, care avem de toate și le vindem străinilor pe nimica... și câte... iar noi mâncăm ce-i mai prost!

Vezi, nepoată, să mă i-au eu după capul lumii și să nu vii și eu la șezătoare! Numai moașa m'a făcut; zicea că-s dodii...

— Așa pățim noi mătușă Smarando, dacă ne luăm după gura tuturilor; chiar eu nu mă duceam de nu mă întâlneam cu d-na învățătoare. Am fost și văd c'am nemerit'o. Am învățat să fac pâine cu cartofi cum vezi și d-ta, și chiar pe câmp la muncă și cum se pregătesc drojdiile. Are să ne prindă bine acum făina ce am din grâul dat de stat, și pe viitor am să am totdeauna pâine în casă; că un cuptor de

10—12 pâini poate face fiece, grâu și cartofi o să avem de alt an. Câte nu ne a spus, mătușă Smarando! dar noi fafem urechia toacă... de aceea s'a încuibat pârđalnica de sârăcie, și n'o putem scoate nici cu apa clocotită din casă...

— Așă, nepoată!..

— Și numai din pricină că fugim de școală... că n'avem cap — știință — mătușă Smarando!

— Așa-i nepoato! Măcar că n'am mult de trăit, o să merg și eu chiar joi — după ce voi pune treaba la cale.

— Să mergi mătușă Smarando. Ne va arătă cum se croesc hainele la femei și copii.

— Poftim o pâne, du la băeți.

— Bogdaproste, fie primită. Mâne cu bine, nepoată.

— Cu bine mătușă Smarando.

N. Bradea.
Cărăpăcești-Tutova.

Răsboiul Rușo-Japonez

Bătălia dela Mukden.

În istoria răsboaielor va rămâne memorabilă bătălia dela Mukden, capitala Mancuriiei. După 14 zile de lupte năpraznice, în care atât Rușii cât și Japonezii s'au luptat ca lei, biruința a rămas de partea Japonezilor, iar armata Rusească a fost silită să bată în retragere.

Cu acest prilej, comandanții Japonezi au dat dovadă de o pricepere și o îndrăzneală uimitoare. Generalii Japonezi Oku și Nogi, hotărîse să încunjure aripa dreaptă a armatei Rusești. Această mișcare a fost executată de corpurile acestor generali, după cum scriu oamenii pricepuți în ale răsboiului, cu o măiestrie de neîntrecut. După ce resping corpurile rusești comandate de generalii Kaulbars și Bilderling, trec râul Hunho și amenință calea ferată ce duce dela Mukden spre Tienling. Rușii să luptă cu o bravură de nedescris, dar Mareșalul japonez Oyama sosește în fruntea a două divizii cu 80 de tunuri și 2 brigade de cavalerie, așa încât armata Rusească e silită să dea înapoi până în împrejurimile Mukdenului.

Armata întregă a lui Kuropatkin eră acum în mare primejdie de a fi prinsă între două focuri, de aceea el ordonă retragerea generală a armatei sale spre Tienling, părăsind pozițiunea dela Mukden.

Japonezii pusese dejă mâna pe calea ferată și nu rămăsese Rușilor decât două linii laterale de retragere, pe la Fuschun și pe la Inpan, cu totul nepotrivite pentru o armată atât de numeroasă, diu cauza munților și aproape peste puțință de

a luă cu dânșii artileria. Pe de altă parte generalul Japonez Kuroki, cu o altă armată, bătuse pe Rușii cari apărau trecătorile Kudilin și Dalny, trecuse râul Hunho și atacând și aripa stângă a Rușilor o sili să se retragă Centrul Japonezilor înaintă cu tărie spre Mukden pe care îl cuprinse. Nu mai rămânea Rușilor decât să se retragă cât mai repede spre Tienling și de acolo la Charbin; o parte din armată a putut să scape la Tienling, peste măsură de împuținată. Pierderile totale ale Rușilor în morți, răniți și prinși, trec peste 150.000, pe lângă mari cantități de munițiuni, proviziuni și peste 100 de tunuri. Japonezii au pierdut de asemeni mulți oameni, așa că la Mukden a fost o înfiorătoare baie de sânge cum nu s'a mai pomenit în istoria războaielor. Generalismul oștirilor rusești Kuropatkim a fost destituit, iar comanda provizorie a fost încredințată generalului Linevici. Japonezii urmăresc pe Ruși fără cruțare, pe mulți îi prind și îi fac prizonieri, dar mai mulți sunt uciși. Arme, tunuri, munițiuni cad în număr mare în mâinile Japonezilor.

Se zice că Rușii au hotărât trimiterea unei noi armate de 400.000 oameni pe câmpul de războiu. Intrebarea este: Când și cum va putea ajunge această nouă armată? ș'apoi, Japonezii vor stă oare în acest timp cu mânele în sân? Rusia a avut pierderi groaznice în acest război, întreaga flotă ce o avea în extremul orient i-a fost distrusă, Port-Arturul pierdut și aproape întreaga Manciurie este astăzi în mânele Japonezilor.

Dintre toate războaiele ce se cunosc în timpurile mai noi, bătăliile din războiul acesta, au fost cele mai mari, atât din punct de vedere al timpului cât ele au ținut, cât și a numărului de soldați cari au luat parte. În adevăr, lupta dela Mukden a ținut 14 zile și în ea au luat parte 850.000 de soldați din amândouă părțile, în cea dela Liaojang 460.000, iar în cea dela Șaho 280.000.

Știrile mai noi, sosite de pe câmpul de războiu, spun că armata Japoneză s'a împărțit în 2 părți; una urmărește pe Ruși dealungul căei ferate manciuriene, îndreptându-se spre *Konangtchaung-tse*, unde se află grosul armatei lui Linievici, și unde se va da în curând o nouă luptă, iar a doua urmează drumul care duce dela Kai-Yuan la Kirinu.

Dacă Japonezii pun mâna pe orașul Kirinu, atunci legătura dintre Charbin și Wladivostok va fi tăiată și astfel marele port al Oceanului Pacific, deși bine întărit și aprovizionat, nu va putea mult rezista Japonezilor, cari stăpâni și pe Wladivostok vor năvăli în Siberia.

Din cele arătate se vede că armata Rusească, câtă a mai rămas, se găsește în mare primejdie, iar că Rușii ar mai putea bate pe Japonezi, fie pe apă fie pe uscut, nici nu e măcar de gândit. Puterea Rusiei în Asia este hotărât desființată. Deși nu sunt tratări pentru pace, totuși, date fiind împrejurările grele în care se găsește Rusia, atât în năun-

tru, din cauza revoltelor poporului, cât și în afară din cauza marilor înfrângeri ce a suferit, credem că în curând se va încheia pacea.

Const. C. Pop.-Tașcă.

Șezătorile în cătunul Furceni, jud. Tecuci.

Sfârșindu-se luna Februarie și în acelaș timp și șezătorile sătești, îmi fac o plăcută datorie a arăta felul cum s'a procedat și succesul obținut.

Șezătorile în acest cătun au început în seara de 10 Noembrie 1904, în vederea unei programe, aprobate de d-l Revizor școlar și s'au terminat în seara de 22 Februarie 1905. Ele au fost ținute în fiecare Miercuri între orele 6—10 p. m. Sprijinul ce l-am avut în reușita lor, se datorește în mare parte d-lui Miron Rașca, dirigintele dela această școală, care deși în al 32-lea an de serviciu, totuși în vederea dorinței ce are pentru luminarea poporului l-a făcut a munci alături cu mine, oferindu-mi atât lumină cât și căldură suficientă.

E drept că :

Unde-i unul nu-i putere;

Unde-s doi puterea crește.

În unire cu d-lui am putut reuși a avea un număr foarte mare de sătence, adesea ori câte 97. Înființarea șezătorilor în acest cătun, au adus mari foloase, căci aci sătencile erau prea orbite de profunda noapte a ignoranței, rătăcind în întuneric, fiind lipsite de luminile științei. Ca să-și poată cineva face o idee, vă citez un fapt. Sătencile aci aveau răul obiceiul de a nu-și pieptănă părul de pe cap, decât numai când se spălau, lucru ce nu-l făceau decât Sâmbăta. Din această cauză am suferit și eu mult, trimițându-mi-se mai totdeauna copii nepieptănați sau cu capetele ude, cari sârmanii zilnic erau expuși a căpăta felurite boale. Mulțumită șezătorilor, am putut mai lezne înlătură acest rău; căci de câte ori am avut ocaziune a le da câte un sfat, eră cu multă dragoste primit. Lucrul acesta m'a încurajat și pe mine făcându-mă să muncesc și mai mult, înființând pe lângă șezătorile dela școală și altele la locuința mea. La aceste șezători au luat parte numai elevele școlaei de adulți. Scopul ce l-am urmărit a fost de a le deprinde pe fete la bucătărie, la croitorie, cu călcatul rufelor etc., ținând cât mai multa le consolidă cunoștințele căpătate în școală și a le mări pentru viața practică, deprizându-le la curățenie și ordine, cultivându-le spiritul și inima prin lecturi apropiate și prin cântece.

Ce repede ar înflori satele noastre, dacă fiecare din noi am depune un interes mai viu pentru marea menire ce avem, căutând toate mijloacele posibile a face bine, căci: facerea de bine, este un capital care înalță pe om, un capital care nu se pierde nici odată. A face bine este prima lage a omenirii.

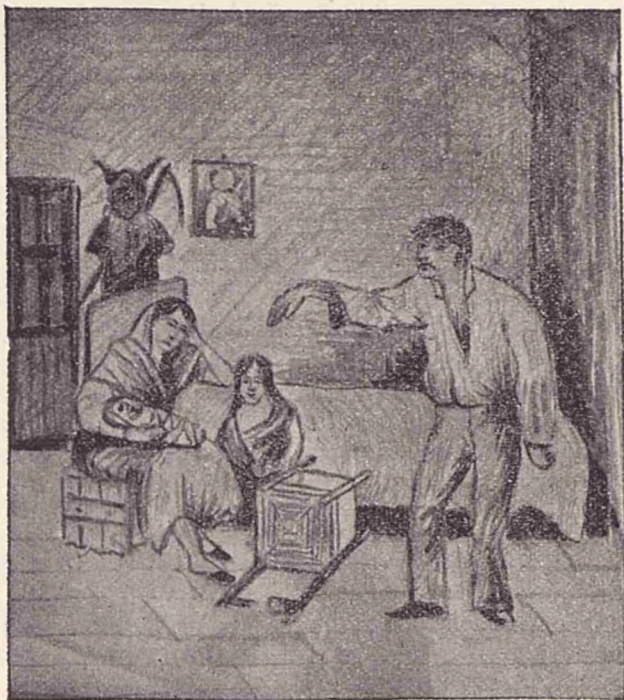
Să căutăm din când în când a ne duce pe la vetrele sătencielor, reimprospătându-le cunoștințele căpătate în timpul șezătorilor. Să luminăm dar poporul, să-i vorbim în limba lui, dar să-i vorbim

și cu fapta, fiindcă fapte iar nu vorbe cere el; cum bunioară am procedat cu șezătorile la locuința mea, unde în fața sătencilor li s'a gătit mâncarea cu cartofi de post, li s'a croit rochi pentru ele, procurându-le mai multe tipare etc. Deci cu prilejul acestor șezători, sătencile în acest cătun au rămas cu câteva cunoștințe temeinice, ce zilnic le va fi folositor, căci acesta este adevăratul scop ce trebuie să urmărim cu șezătorile.

Olimpia I. Pionescu.

Invațătoare.

Somnul bețivului e turburat de vise urâte. Noaptea are vedenii, care îi amărăsc viața.

— Femeia în adevăr bine crescută are aceleași purtări în camera ei de culcare ca și în salon și aceeași bunăvoință arată pentru servitori ca și pentru oaspeți.

De pe Domeniile Coroanei.

În ziua de 13 Februarie a. c. s'a ținut adunarea generală a băncii populare «V. Alexandri» de pe Domeniul Coroanei Sădova din jud. Dolj.

Din darea de seamă, citită de președinte și din compturile prezentate, se vede că Banca e în plină dezvoltare. La sfârșitul anului 1904 numără 263 membri cu un capital vărsat de 12.000 lei. Afară de această sumă banca a mai dispus de 2.900 lei, bani depuși spre fructificare, 1.200 lei fond de rezervă, 1.300 lei fond cultural și 500 lei dobânzi reportate. Banca are de asemea mobilier și bibliotecă în preț de 1.350 lei, dăruite de administrația Domeniului Coroanei, în cea mai mare parte.

Banca a făcut mai mult operațiuni de împrumuturi pe polițe și gaj, la cari s'a avut în vedere numai trebuințele cele mai urgente și absolut folositoare. În ce privește activitatea culturală, comitetul a ținut mai multe conferințe instructive, a organizat reprezentațiuni teatrale, a împărțit cărți și ajutoare la elevii săraci și a contribuit la serbarea în amintirea lui Ștefan cel Mare, din Iulie a. tr.

După ce s'a dat descărcarea comitetului și s'a rezolvit celelalte puncte din ordinea de zi, d-l președinte a ținut o cuvântare, ocazională, mulțumind între altele d-lui Ion Kalinderu, în numele tuturilor, pentru interesul neadormit ce poartă nu numai băncii, ci și locuitorilor și celorlalte instituțiuni publice de pe acel Domeniu.

Cursuri de adulți.

Am avut frumoasa ocaziune să asist la o ședință a cursurilor de adulți — într'o Joe după amiază — la școala primară din comuna Bălășoeni (Ilfov).

Deși strein de naționalitate și fără interes, dar n'am putut să nu expun publicității impresia ce mi-a făcut d-l Vasile Popescu, tânărul învățător, care între 30—40 de adulți, muncește cu atâta rârvă și fără preget. După ce în clasă le încălzește sufletul cu tot felul de cunoștințe folositoare, sentimente patriotice și umanitare, nu pregetă de a face cu aceștia și exerciții fizice și militare. Orice s'ar spune și cât de pesimiști am fi, totuși trebuie recunoscut că acești adulți mâne vor fi buni militari și dacă școalele speciale au început a da învățători de talia acestuia, prin aceasta se afirmă din ce în ce mai mult că în Peninsula Balcanică, România poartă și va purta un loc de frunte printre celelalte națiuni.

M. Grameno.

Albanez.

Ș T I R I

Societatea Geografică Română a ținut în zilele de 12, 13 și 14 Martie în Sala Senatului, ședințele sale anuale sub președinția M. S. Regelui. D-l G. Lahovari, secretarul general al societății, a făcut o foarte interesantă dare de seamă despre mersul lucrărilor anuale. Au ținut conferințe între alții, d-l profesor N. Iorga, St. Hepites și Dr. Petrini Galați.

* * *

Luni, 14 Martie, la orele 2 după amiazi I. P. S, S. Mitropolitul primat a prezentat M. S. Regelui raportul comitetului central pentru ajutorul incendiaților și inundațiilor, pe anul 1904, în cuprinderea următoare:

Sire,

Comitetul central de sub Augustul patronagiu al Majestății Voastre și al Majestății Sale Reginei, pentru ajutorul victimelor incendiaților și inundațiilor, a încheiat situația bănească a anului încetat 1904, precum urmează:

A păstrat neatins fondul de lei șapte sute mii, aflat în efecte, și a înscris la venituri sumele primite în cursul anului și anume:

Numerarul aflat la 1 Ianuarie 1904 Lei	6.239,67
Sumele oferite de parte dintre consiliile consiliile județene și comunelor urbane și rurale.	33.362,54
Taxe pentru obținerea titlului de Furnizor al Curții Regale	2.850,—
Valoarea cupoanelor dela efecte și procentele banilor adunați la Casa de depuneri	85.224,97
Total	<u>77.677,18</u>

Din această sumă s'a acordat ajutoare victimelor incendiilor și inundațiilor întâmplate în țară. . . . . Lei 66.060,—

Cheltueli de administrație . . . . . * 4.135,—

Total . . . . . > 70.195.20

A rămas în casă un excedent de . . . . . > 7.481,98

Supunând la cunoștința Majestății Voastre acest rezultat,

Subscrisul rămâne cu cea mai adâncă smerenie,
Al Majestății Voastre
Prea plecat și prea supus servitor,
Președintele comitetului,
Iosif Mitropolit Primat.

* * *

În ziua de 6 Ianuarie a. c., s'a dat o foarte frumoasă serbare școlară în localul școalei din comuna Isvorul de jos, jud. Argeș prin stăruința harnicului învățător local Al. Marinescu. Cu această ocaziune a adus mulțumiri publice d-lui Oreste Zisman, arendașul local, care a îmbrăcat de sf. sărbători ale Nașterii Domnului un număr de 30 elevi din școala locală.

DIN LUME

În Pretoria (Africa de sud) s'a găsit un diamant care cântărește 300 carate, el s'a cumpărat prin subscripție publică în întreg imperiul britanic, cu suma de 5 milioane punți (125 milioane lei) și s'a dat în dar regelui Eduard, actualul rege al Anglierii.

INFORMAȚIUNI

Duminică, 13 Martie ora 2 $\frac{1}{2}$ p. m. M. S. Regele a primit în audiență pe d-l inginer-șef Elie Bujoi, directorul școlii superioare de Arte și Meserii din Capitală. Cu această ocaziune d-l director Bujoi a prezentat Majestății Sale mai multe lucrări de o valoare artistică incontestabilă, executate de elevi în atelierele școlii, printre care o ramă artistică, frumos sculptată în lemn de nuc, cu reprezentarea tuturilor uneltelor întrebuințate în meseriile școlii ce încadră o mare fotografie, care reprezintă o vizită a Majestății Sale acestei școlii, a lăsat foarte mulțumit pe Majestatea Sa, care ori când a pus o deosebită grijă pentru progresul meseriei și a meseriașului Român.

Tot cu această ocazie, d-l Bujoi a prezentat Majestății Sale niște Basoreliefuli, reprezentând pe M. S. Regele, lucrat în aur, argint și bronz prin niște metode noi, datorite invențiunii proprii a acelei școlii.

De asemenea a prezentat mai multe rame, coroana regală și diferite lucrări de artă, sculptate artistic în lemn și ornate prin galvanoplastie cu admirabile armamente metalice formate din aur, argint și bronz, precum și diferite alte lucrări noi în meseria Românească, pe care M. S. Regele le-a examinat cu o deosebită atențiune, aducând pretutindeni laudă elevilor meseriași și valorosului lor conducător ce-și dă atâta silință pentru ridicarea și prosperarea meseriei Românești.

DE LA SATE

În ziua de 3 Februarie a. c., d-l Ioan Kalinderu a inspectat Domeniul Coroanei Cocioac. A dispus ca și în alți ani a se da locuitorilor pomi altoiți pentru a-i plantă în grădinile lor. La școala Brătulești a dăruit școlărilor cărți folositoare, sfătuindu-i cum să lucreze pentru binele lor și al familiilor lor. A dăruit d-nei Maria Timotescu, soția dirigintei școlii, o frumoasă rochie în amintirea vizitei d-sale și ca drept mulțumire de modul cum a găsit școala.

A binevoit a dăru-i pentru «Societatea de tragere în țintă» înființată din inițiativa d-lui Căpitan I. Dimitrescu, șase carabine. Trecând la biserica din Cocioac a inspectat lucrările noi ce s-au făcut pentru înfrumusețarea acestui locaș, fiind destul de mulțumit. Locuitorii comunei în frunte cu preotul și învățătorul, aduc d-lui Kalinderu respectoase mulțumiri.

V. C. Popescu.

În seara de 26 Februaăie a. c., s'a dat o frumoasă «serbare școlară» cu danț în saloanele școlii din com. Juguru, jud. Muscel. S'au jucat piesele «La noi în sat», «Mama vacilor» și «Școala și oștirea» sub conducerea dirigintei N. I. Ghimescu. Corul a fost format de elevii școlii din com. Mihăești, sub conducerea d-lui C. Popescu, învățătorul respectiv.

Profitul rezultat a fost destinat pentru pusul a 48 geamuri la sala despre est a școlii, facerea a două bănci și un postament pentru catedră.

Un Azistent.

A P E L

În satul Ai-Orman Comuna Coiumpunar jud. Tulcea, înființându-se la 10 Decembrie 1904, o societate filantropică cu numirea de: «Pimen al Dunării de jos» prin inițiativa subscrisului în vederea atât a crizei ce domnește în această Comună și mai ales spre a se preîntâmpina altă dată criza, cât și a clădirii din nou a unei biserici în mai sus numitul sat; apoi de a veni în ajutorul văduvelor, orfanilor și săracilor, exceptând pe cei bețivi și leneși; de a ajuta pe copiii inteligenți ai căror părinți sunt fără mijloace spre a învăța carte și diferite meserii; de a se clădi un spital pentru bolnavi, băi populare etc., subscrisul face un călduros apel tuturor persoanelor caritabile, care iubesc neamul Românesc și în special pe țaran, să binevoiască a se face membru al acestei societăți, contribuind în timp de trei ani, conform statutelor cu suma de lei 100 spre a fi ctitor I la biserică; 60 lei pentru a deveni ctitor al II sau cel puțin 30 lei, pentru a fi ctitor al III. Pot fi ctitori, conform art. 7 din statute: bărbații, femeile, copii până și cei repauzați în Domnul, dacă cei vii vor depune pentru ei una din sumele de mai sus.

Casa 9 Martie 1905, a Societății Filantropice „Pimen al Dunării de jos” Comuna Coiumpunar, jud. Tulcea.

I N C A S Ă R I.

Taxe de înscrieri a 0,50 bani și 0,25 bani	15,75
Primele donațiuni	57,75
Alte donațiuni	26,50
Dobânzi	4,55
Total . . .	104,55

P L Ă Ţ I.

Imprumuturi	102 —
Casa Sold	2,55
Total . . .	104,55

Președintele Societății Preot Sachelar M. C. Vasiliu.
Ai-Orman, jud. Tulcea.

L i c i t a Ț i u n i.

Se aduce la cunoștința generală că se scoate din licitație publică Muntele Coțofana, din județul Prahova, publicat în «Monitorul Oficial No. 276 din 10 Martie 1905.

* * *

Se publică spre cunoștința generală că se vor ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, București, următoarele licitațiuni pentru exercițiul 1905 — 1906:

- 1) La 28 Martie 1905, orele 10 a. m., pentru 460 tone cărbuni Cardiff.
- 2) La 28 Martie 1905, orele 10 a. m., pentru articole de cusătorie.
- 3) La 29 Martie 1905, orele 10 a. m., pentru uleiuri de mașini.
- 4) La 30 Martie 1906, orele 10 a. m., pentru țitei și păcură.
- 5) La 31 Martie 1905, orele 10 a. m., pentru sticlele medicinale și obiectele de sticlă.
- 6) La 31 Martie 1905, orele 10 a. m., pentru carnea de vacă.
- 7) La 1 Aprilie 1905, orele 10 a. m., pentru jimblă și pâine.
- 8) La 1 Aprilie 1905, orele 10 a. m., pentru articole de biurou.
- 9) La 8 Aprilie 1905, orele 10 a. m., pentru pânzături.
- 10) La 13 Aprilie 1905, orele 10 a. m., pentru obiecte de serviciu.

În ziua de 11 Aprilie 1906, ora 10¹/₂ a. m., pentru arendarea moșiei Ciofrângenii-Poenari din jud. Argeș, pe period de 10 sau 15 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1905.

Ghinda și jirul vor fi ale arendașului în porțiunile de pădure destinate a fi pășunate în conformitate cu dispozițiunile art. 49 din condițiunile generale pentru arendarea moșiilor pe 10 ani.

Domnii concurenți, spre a lua parte la licitație va trebui să depună garanție proprie de lei 4.000.

În ziua de 26 Aprilie 1905, ora 10¹/₂ a. m., pentru darea în întreprindere a construirii unei case de arendaș la proprietatea Eforiei numită Popeni, comuna Sudiți, județul Ialomița, conform planului și devizului în sumă de lei 10.000.

Condițiunile, planurile și devizul se pot vedea la Serviciul Bunurilor Eforiei, în orice zi și ore de lucru.

Supra oferte nu se primesc.

Domnii concurenți spre a pute lua parte la licitație vor trebui să depună ca garanție provizorie lei 5% din suma devizului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

Se pune în vedere d-lor concurenți art. 72—83 din legea comptabilității.

Bibliografii

A apărut în editura societății cooperative «Librăria Națională», conferința ținută la Ateneu de d-l Ștefan Ioan, profesor și fost deputat, «Despre alegerea unei Cariere». Prețul e 50 de bani.

Această conferință merită să fie citită de toți, cari se interesează de viitorul țării noastre, căci coprinde lucruri foarte folositoare.

«Metodologia Religiei», tradusă după Didactica Herbartiană pentru conferințe. Prețul 50 bani. Se vinde la librăria London, Calea Griviței. 9^a.

2—1

Mulțumire

Onor. domn Ion Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroanei, la cererea locuitorilor din cât Sudiții, som. Meri-Petchi, pendinte de ocolul Domeniului Coroanei Gherghița, a binevoit a dărui din pădurile acestui Domeniu 16 stânjeni nuele și 1.000 (o mie) de pari pentru împrejmuirea cimitirului cât. Sudiți, cu prețul pe jumătate.

O ștea satului recunoscătoare îi aduce vii mulțumiri.

Cărțile apărute în Editura Societății «Steaua» sunt: No. 1. *Din Țara Basarabilor*, de G. Coșbuc; No. 2. *Foloasele învățăturii*, de P. Dulfu; No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția; No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu; No. 5. *Medicul poporului*, de Dr. I. Felix; No. 6. *Aven cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duța; No. 7. *Medicul poporului*, de Dr. I. Felix; No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Mihălcescu și Victor Puiu; No. 9. *Ștefan cel Mare*, de Alex. Lăpădatu; No. 10. *Ce se poate învăța dela un drun lung*, de Dr. I. Simeonescu.

Prețul unui exemplar e 15 bani. Vânzătorilor se dă cu 10 bani exemplarul.

Tablourile apărute în Editura Societății «Steaua» sunt: *Ștefan cel Mare* și *Majestatea Sa Regele*.

Prețul unui exemplar e 40 bani. Vânzătorilor se dă cu 30 bani exemplarul.

Orice comandă pentru publicațiunile Societății, se va adresa d-lui I. St. Rasidescu, administrator, la Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, Str. Doamnei No. 16, București, unde se află depozitul general.

NB. — **Fiecare membru al Societății „Steaua”, care și-a plătit cotizațiunea cu începerea anului 1905, primește anual 6 publicațiuni ale Societății, începând cu No. 10.**

„STEAU A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindern, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Somănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Aulocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Aurora Poenaru, (Craiova, str. Jianu), 2 lei; Maria Arnold, (Craiova, Instit. de băeți Arnold), 2 lei; Blanche Laugier, (Craiova, str. Știrbei-Vodă), 2 lei; Todora G. Păianu, (Craiova, str. Jianu), 2 lei; Maria Ștefănescu, (Craiova, str. Târgului), 2 lei; Eliza Gărdescu, (Craiova, str. Sf. Spiridon), 2 lei; Eliza Marinescu, (Craiova, str. Sf. Spiridon), 2 lei; Anastasie Marinescu, Invățător (com. Prundu, jud. Argeș), 1 leu; D. eorgescu Albota, Invățător (com. Albota, jud. Argeș), 1 leu; Fl. Mihăilescu, Invățător (com. Cerșone, jud. Argeș), 1 leu; R. Belea, Invățător (com. Sușeni, jud. Argeș), 1 leu; Ioan Marinescu, Invățător (com. Bradu de jos, jud. Argeș), 1 leu; N. Popescu, Invățător (com. Tutulești, jud. Argeș), 1 leu; Economul Gh. Popovici, protoereu (Peatra-Neamțu), 2 lei; Economul G. Georgescu, preot (Peatra-Neamțu), 2 lei; Economul N. Roșescu, preot (Peatra-Neamțu), 2 lei; V. Capșa, preot (Peatra-Neamțu), 2 lei; V. Sacerdoșescu, preot (Peatra-Neamțu), 2 lei; Economul C. Gheorghiu, preot (Peatra-Neamțu), 2 lei; V. Focșa, preot (Târgul-Neamțu), 2 lei; V. Ionescu, Diacon (Târgul-Neamțu), 1 leu; Gh. Bejan, preot (Târgu-Neamțu), 2 lei; V. Enăchescu, preot (Târgul-Neamțu), 2 lei; I. Pașa, preot (Târgul-Neamțu), 2 lei; Gr. Stupeanu (Taslău-Neamțu), 1 leu; V. Gheorghiu, (Seliște-Neamțu), 1 leu; Ioan I. Teodoru, Director de școală primară (str. Sevastopol No. 6 București), 2 lei; Ioan Dumitrescu, Invățător (com. Bucești, jud. Tecuciu), 1 leu; Grigore Cristea, Invățător (com. Liești, jud. Tecuciu), 1 leu; Elena Paraschivescu, Invățătoare (com. Bucești-Vult., jud. Tecuciu), 1 leu; C. Negru, preot (com. T. Vladimirescu, jud. Tecuciu), 1 leu; D. P. Ștefănescu, invățător (com. T. Vladimirescu, jud. Tecuciu), 1 leu; Nicolae Panaiteșcu, proprietar (com. T. Vladimirescu, jud. Tecuciu), 1 leu

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1905 și până în prezent este de 163; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.123 lei

(Va urma în numărul viitor).

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune . . . . . » 3.955 688.76

Idem format din capital și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca : «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

AVEM 6 SEGALĂ CRTODOXĂ

SÂNTA ELENA

Bulevardul Neatârării, 75
cu internat și externat

I. Școală superioară de educație și menaj.

Limbile Franceză, Germană vorbite, muzică, pictură, pian, croitorie de familie. Bucătărie, cultura gândacilor și borangicului.

II. Croitorie practică. Se învață croitoria în 3 ani. Se lucrează rochii bine și eftin cu o singură probă.

III. Țesătorie. Lână, bumbac, mătase, stoffe de haine și tot felul de pânzeturi și uniforme pentru școli.

IV. Tricotaj. Flanele, fuste, jambiere, ciorapi de lână și bumbac.

Se primește lână pentru dărăcit, făcut caere și tors.

Se primește gogoși pentru tras borangicul cu mașini sistematice.

Fondatorul școlii,

Preotul Iconom, **C. IONESCU.**

52-10

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin.*

Ținut sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.	
» » » Nasturi		»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi		»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi		»	13.95,	14.95,	15.95.	
» Chevreau cu Elastic		»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi		»	13.95,	14.95,	15.95.	

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.			
» » » » Botoni		»	11.95,	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» » » Colori		»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.	
» Gems cu Nasturi și Șireturi		»	7.95,	8.95,	9.95.		
Pantofi de Chuvreau albi decoltați		»	5.95,	6.95.			
Idem cu Șireturi și Nasturi		»	6.95,	7.95,	8.95.		
Idem de Lack diferite forme		»	5.95,	6.95,	7.95,	8.95,	9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați ou prețuri fabulos de eftine.
In tot deauna se găsece mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.
» Bărbați » 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sezoanele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.